

РЕШЕНИЕ

№ 2053

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10423** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 118 от Кодекса на социалното осигуряване /КСО/.

Производството по делото е образувано по жалба на В. Г. К., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.А. Т., срещу Решение № 2153-21-342/20.10.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му с вх. № 1012-21-1307/29.09.2022 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/64 от 02.09.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване/ПО/ при ТП на НОИ С.-град.

С жалбата се иска отмяната на решението като незаконосъобразно и необосновано, издадено при съществени нарушения на административно-производствените правила, материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона, по съображения подробно изложени в жалбата. Жалбоподателят поддържа, че трудовият му стаж, положен в Република А. се явява безспорно доказан и административния орган е следвало да вземе предвид Спогодбата между Народна Република България и СССР за социално обезпечаване, в сила от 1960 г до 2004 г. при изчисляване на осигурителния стаж. Посочва, че макар Спогодбата между Народна Република България и СССР за социално обезпечаване да е отменена, същата е била в сила от 1960 г. до 2004 г. и тъй като Законът за денонсирането ѝ /обн. ДВ бр.63/15.07.2003г. в сила от 01.01.2004г./ няма обратно действие, то той не може да бъде прилаган по отношение на осигурителен стаж, придобит след 01.01.2004г. и правоотношенията

следва да се уредят по закона, който е бил в сила към момента на възникването им. В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Т., който поддържа жалбата по изложените в нея основания. Представя списък с разноските, които претендира.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С. – град се представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение в максимален размер.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх.№2212-21-234/12.07.2021 г. В. Г. К. е поискал да бъде потвърден трудовият му стаж придобит в Република А. за периода 1974 г. – 1982 г., удостоверен с Трудова книжка ПТ-I №1515009 от 16.09.1974 г. Със заявление вх.№2212-21-419/14.10.2021 г. К. е поискал да бъде потвърден като трудов стаж и времето на обучението му в Московския университет.

Във връзка с посочените искания е сезиран Пенсионният фонд на Руската федерация, като лицето е уведомено за предприетите действия.

С писмо от 10.12.2021 г. К. е уведомен, че към датата на заявление вх.№2212-21-234/12.07.2021 г., няма в сила Спогодба между Република България и Република А. и няма утвърден форма за кореспонденция между двете държави, поради което няма основание да се изпращат документите и няма как да бъде потвърден стаж на тяхна територия. След влизане в сила на такава спогодба, лицето може да подаде ново заявление за потвърждаване на осигурителни периоди на територията на Република А..

С писмо от 25.02.2022 г. от пенсионният фонд на Руската федерация, в съответствие с Договора между Руската федерация и Република България за социална сигурност/Договора/, ратифициран със закон, приет от 40-ото Народно събрание на 10.04.2009 г., в сила от 20.03.2010 година, е получен формуляр РФ/БГ 3, с потвърден осигурителен стаж от 01.09.1978 г. до 21.06.1983 г – 04 години, 09 месеца и 21 дни, време на обучение на лицето в Русия.

На 18.03.2022 г. е получено ново писмо от пенсионният фонд на Руската федерация, с което уведомяват, че от 20.06.2020 г. е в сила Федерален закон от 04.11.2019 г. №346-ФЗ за ратификация на протокола за изменение на Договора между Руската федерация и Република България за социална сигурност, според чийто чл.10 периоди на работа/обучение/ се потвърждават само ако са придобити на територията на Руската федерация, както и на територията на бившата РСС.. В тази връзка, придобития от В. К. стаж на територията на Република А. за периода от 02.09.0974 г. – 29.08.1982 г. не е потвърден.

Със заявление №2113-21-1966/07.04.2022 г. В. Г. К. е поискал отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е посочил, че притежава осигурителен стаж в Руската федерация и в Република А..

Длъжностното лице по ПО е зачел осигурителен стаж положен на територията на Република България от III-та категория труд от 31 години, 03 месеца и 01 дни, от които 31 години, 02 месеца и 28 дни от III-та категория труд и осигурителен стаж по чл.9, ал.8-9 КСО от 00 години, 01 месец и 18 дни.

Като е взет предвид и потвърдения осигурителен стаж от Руската федерация от 4 години, 09 месеца и 21 дни/ потвърден с формуляр РФ/БГ 3/ общия осигурителен стаж

по българското и руското законодателство е изчислен в размер на 36 години, 00 месеца и 22 дни.

При събиране на двата е установен недостигащ стаж по чл.68, ал.1 и 2 от КСО в размер на 03 години, 01 месеца и 08 дни.

На лицето е изпратено уведомително писмо, с което му е указано за възможността в 14 - дневен срок да внесе осигурителни вноски по реда на чл.9а, ал.2 от КСО. В посочения срок, К. не се е възползвал от тази възможност и с Разпореждане № [ЕГН]/64 от 02.09.2022 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град, му е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като не отговаря на изискванията на чл.68, ал.1-2 от КСО/има навършена възраст, но няма необходимия осигурителен стаж/ и на чл.9а, ал.2 от КСО и чл.45а, ал.3 от НПОС / няма постъпили осигурителни вноски при недостигащ осигурителен стаж по чл.9а, ал.2 от КСО/.

Недоволен от постановеното разпореждане, В. К. го е обжалвал в законоустановения срок.

С Решение № 2153-21-342/20.10.2022 г. Директора на ТП на НОИ С.-град, е оставил жалбата му без уважение като неоснователна и е потвърдил Разпореждане № [ЕГН]/64 от 02.09.2022 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

При горната фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО - директорът на ТП на НОИ С. - град. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от приложенияте по делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. и Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

Двата акта отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

При издаването на решението, както и на потвърденото с него разпореждане не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл.142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон са преценява към момента на издаването му и следователно действащия закон към момента е Договорът между Република България и Руската федерация за социална сигурност.

По силата на чл.10, ал.1 от приложимия Договор, всяка от Договарящите се страни определя правото на пенсия на основание осигурителния стаж придобит съгласно нейното законодателство.

Съгласно чл.11, ал.1 от Договора всяка договаряща се страна определя размера на пенсиите, съответстващи на нейния осигурителен стаж, а за Р България - и на осигурителния доход за времето на този стаж, в съответствие с разпоредбите на своето законодателство, ако друго не е предвидено в този Договор.

Към момента на подаване на заявлението от жалбоподателя за отпускане на пенсия, липсва спогодба за социална сигурност, сключена между Република България и Република А..

Спогодбата между Народна Република България и Съюза на съветските

социалистически републики за социално обезпечаване, в сила през периода 1960-2004 г., е била денонсирана със закон, обн., ДВ, бр. 63 от 15.07.2003 г., в сила от 1.01.2004 година. Денонсирането води до прекратяване на действието ѝ.

След денонсирането на посочената спогодба е сключен Договор между Република България и Руската Федерация за социална сигурност, ратифициран със закон, приет от 40-ото Народно събрание на 10.04.2009 г., в сила от 20.03.2010 г. Според първата новела на чл. 3, този договор регулира социалната сигурност и задължителното (държавното) обществено осигуряване на лицата с местоживее на територията на договарящите страни и които са техни граждани, а също и на членовете на семействата на посочените лица, които са се подчинявали или се подчиняват на действието на законодателството на една от договарящите страни. Следователно разпоредбите на този договор са приложими само за граждани на Република България и на Руската федерация, а А. не се числи към последната. В чл. 24 от ПЗР на договора изрично е посочено, че при определяне на право на обезщетение и пенсия според този договор се взема предвид осигурителен (трудов стаж), придобит на територията на една от договарящите страни (Република България и на Руската Федерация, а не на СССР) преди влизането в сила на този договор. Текстът на чл. 23 от ПЗР на договора дори допуска преразглеждане на вече отпуснати пенсии.

Съгласно чл. 37, ал. 2 НПОС осигурителен стаж, придобит извън страната, се зачита съгласно разпоредбите на международен договор в областта на социалното осигуряване, по който Република България е страна.

Действително осигурителният стаж на В. К. е положен при действието на Спогодбата между Народна Република България и Съюза на съветските социалистически републики за социално обезпечаване, но осигурителният му стаж, положен в СССР, може да бъде признат само ако той е гражданин на Руската федерация, с оглед персоналният обхват на Договора между Република България и Руската федерация за социална сигурност. Следователно към датата на заявлението за отпускане на пенсия – 07.04.2022 г., цитираната спогодба не може да служи като правно основание за признаване на осигурителен стаж, положен на територията на бившия СССР/ решение № 13267/ 05.11.2014 г. по адм.д.№ 5799/2014 г. на ВАС, VI о./

Целта на международните договори за социална сигурност е да гарантират взаимно правата на своите граждани в цитираната сфера и при липса на такива международни актове не е налице правно основание за признаване на тези права, включително и в областта на пенсионното осигуряване.

От изложеното се налага изводът, че когато лицата представят заявления с документи, удостоверяващи осигурителен стаж, придобит на територията на бившия СССР, която понастоящем е Р. федерация, в която А. не е включена, следва преди всичко да се съблюдава персоналният обхват на договора.

С оглед изложеното, разпореждането, както и решението, с което е потвърдено са законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143 от АПК, ал. 3 от АПК, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 3 от КСО, Административен съд София-град, III отделение, 57-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. К., с адрес в [населено място], чрез адв.А. Т., срещу Решение № 2153-21-342/20.10.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.–град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му с вх. № 1012-21-1307/29.09.2022 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/64 от 02.09.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване/ПО/ при ТП на НОИ С.-град.
ОСЪЖДА В. Г. К. да заплати на ТП на НОИ С. - град 100 / сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ